Největším koníčkem pro mě je muzika - rozhovor nejen o hudbě s Jankem Ledeckým

19.3.2024 - Marie Machynková Pokorná | Městská část Praha 12

„Největším koníčkem pro mě je muzika," říká zpěvák, skladatel, kytarista, ale i nadšený všestranný sportovec Janek Ledecký, který bude největším hudebním lákadlem letošního čtvrtého ročníku Dne Prahy 12. Při té příležitosti jsme ho požádali o krátký rozhovor.

Součástí programu Dne Prahy 12 je tradičně také veletrh volnočasových aktivit. O vás je známo, že jste velký sportovec – lyžujete, děláte windsurfing…, ale co další, „nesportovní" koníčky?

Já mám to štěstí, že největším koníčkem pro mě je ta muzika. Takže jsem měl pocit, že chodím do práce naposledy v nuláku na PFUK, kde jsem myl černé nádobí na kolejích Na Větrníku.

Jaká kritéria jste měli při výběru volnočasových aktivit pro vaše děti?

Aby je to bavilo. A to se na sto procent povedlo.

Nyní už ale k vaší hudební profesi. Co vás přesvědčilo vydat se uměleckou cestou? Máte vystudovanou právnickou fakultu, vaše kariéra se tak mohla ubírat zcela jiným směrem…

Když jsem dokončoval práva, tak už jsem měl v občance razítko svobodné povolání, což byla za totáče fakt velká vzácnost. A rovnou od státnic jsem se Žentourem odjel na turné někam na Slovensko.

První kapelou, kde vás většina fanoušků zaregistrovala, byl Žentour, jak jste se tam dostal?

Pozvali mě na konkurz. A ve zkušebně, kterou měli ve sklepě za Národním divadlem, mě přijali.

Po deseti letech jste Žentour opustil a vydal se na sólovou dráhu. Bylo pro vás toto rozhodnutí těžké, nebo to tak nějak přirozeně vyplynulo ze situace?

Měl jsem napsáno dvanáct písniček a Honza Černý, kapelník Žentouru, chtěl nové album až další rok. Tak jsem si zkusil sólovku. Jmenovala se Na ptáky jsme krátký. A už v půlce natáčení mi došlo, že to tak chci napořád.

Jste autorem mnoha hitů, které mají na internetových platformách milionová zhlédnutí a mezi posluchači doslova zlidověla. Zajímá mě tedy, kde berete inspiraci pro vaši tvorbu? Poznáte hned, že ta daná skladba bude hit?

Na to, aby se z písničky stal hit, je potřeba souhra spousty okolností. Z nichž ta písnička je sice důležitá, ale ne rozhodující. Bohužel.

Nedílnou součástí vaší hudební kariéry jsou i úspěšné autorské muzikály, které získaly uznání a ocenění po celém světě, včetně USA či Japonska. Který z nich je pro vás osobně ten NEJ, vaše srdeční záležitost?

To je Sofiina volba. Hamlet byl ten první… asi nejvíc je pro mě Galileo, kde jsem musel dát dohromady libreto bez předlohy.

Máte už v hlavě motiv na další muzikál?

Nejenom v hlavě. Už jsme začali zkoušet. Jmenuje se Zapomeňte na Shakespeara! A je to o divadelním souboru, který se těšil, jak se po prázdninách pustí do Othella. A najednou musí dát dohromady premiéru do tří neděl a navíc to upravit pro turisty. Takže Shakespeare to nebude. Čas běží a divadlo se rozpadá. Poprvé jsem se pustil do komedie a moc si to užívám.

Ráda bych také připomněla, že jste nejenom muzikant a skladatel, ale poměrně nově (od roku 2021) také autor Potrhlých veršů, knihy pro děti, která obsahuje 25 básniček ze světa zvířat. Co vás přivedlo na dráhu „básníka“, a nechystáte už třeba pokračování?

Za covidu jsme nemohli hrát, tak jsem zkusil napsat knížku básniček pro děti, která ale bude bavit i jejich rodiče. Můj syn Jonáš to nádherně a hlavně vtipně ilustroval. Právě se tiskne pátý dotisk. Takže jsme se evidentně trefili.

Kvůli vašemu povolání trávíte hodně času na cestách. Máte alespoň zhruba spočítáno, kolik dní v roce strávíte za volantem? A jak si tento čas zpříjemňujete?

Nejvíc toho najezdím na cestách za Ester. A to řídím většinou sám. Mám slušnou knihovnu audioknížek. Na koncerty mě vozí řidič, takže cestou píšu, hraju na kytaru…

V jednom z rozhovorů jste řekl, že ctíte pravidlo: „Když něco nechceš poslouchat, tak to neposlouchej, najdi si jiný rádio nebo jdi na Spotify a poskládej si playlist podle libosti.“ Jaký je tedy ideální playlist Janka Ledeckého, co rád posloucháte?

Já to mám opřené o tu Woodstock generaci. A do toho mi dávají typy Jonáš s Ester. Takže mi to nedovolí zadrhnout se v tom minulém století.

Na závěr se nemohu nezeptat, jaké písničky máte připraveny pro Prahu 12. Doufám (a myslím, že zdaleka nejenom já), že nebudou chybět vaše osvědčené hity :-)

Ty samozřejmě chybět nebudou. A zazní i moje nejnovější písnička „Nedotýkejte se andělů“. Všichni, kdo to zatím slyšeli, mi tvrdí, že to bude hit jako prase. Tak uvidíme. Každopádně k Andělům právě točím svůj nejvýpravnější videoklip.

Děkuji za rozhovor a těšíme se na viděnou na Dni Prahy 12.

Marie Machynková Pokorná

https://www.praha12.cz/vismo/dokumenty2.asp?id=103815&id_org=80112